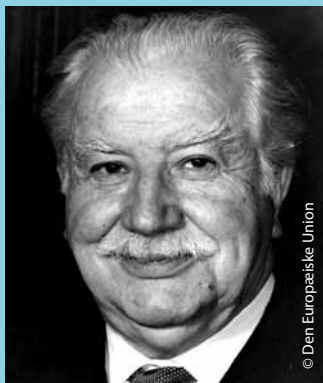

Joseph Bech: Hvordan et lille land kan spille en afgørende rolle i europæisk integration

Joseph Bech 1887- 1975

Joseph Bech var den luxembourgske politiker, som medvirkede ved oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab i begyndelsen af 1950'erne, samt en førende arkitekt bag europæisk integration sidst i 1950'erne.

Det var et fælles memorandum fra Benelux-landene, som førte til indkaldelsen til Messina-konferencen i juni 1955 og banede vejen for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Bechs oplevelser i Luxembourg under de to verdenskrige havde fået ham til at forstå, hvor magtesløs sådan en lille stat kunne være, isoleret imellem to magtfulde naboer. Det fik ham til at indse vigtigheden af internationalisme og mellemstatsligt samarbejde for at opnå et stabilt og fremgangsrigt Europa. Han medvirkede ved oprettelsen af Benelux-unionen imellem Belgien, Holland og Luxembourg - en erfaring, som skulle blive til stor nytte, da de europæiske institutioner blev udviklet. Processen med oprettelsen af denne union imellem de tre små stater er siden blevet set som en prototype for Den Europæiske Union.

De unge år og den politiske karriere

Joseph Bech blev født den 17. februar 1887 i Diekirch i Luxembourg. Han studerede jura i Fribourg i Schweiz og i Paris. Da han havde afsluttet sine studier i 1914, etablerede han et advokatbureau, og samme år blev han valgt til Luxembourgs parlament for det nyoprettede kristelige parti.

I 1921 blev Bech udnævnt til indenrigs- og undervisningsminister. I 1926 blev han premierminister samt udenrigs- og landbrugsminister. Det var under hans periode som premierminister imellem 1926 og 1936, at den globale finanskrisse brød ud. Bech forstod, hvor altafgørende eksport er for et lands økonomi. Da Tyskland var Luxembourgs primære samhandelspartner, var landet meget afhængigt af sin nabo. Derfor prøvede Bech at begrænse Luxembourgs økonomiske afhængighed af Tyskland så meget som muligt. Det var i dette forsøg på at udvide markederne for stålindustrien i Luxembourg, at han første gang forhandlede om

et tættere økonomisk samarbejde og en toldunion med Belgien og senere med Holland. Det var de grundlæggende tiltag, som bidrog til oprettelsen af Benelux-unionen under anden verdenskrig.

Anden verdenskrig

Da Nazityskland invaderede Luxembourg den 10. maj 1940, blev Bech sammen med flere andre ministre og statsoverhovedet, Storhertuginde Charlotte, tvunget til at forlade landet og danne en eksilregering i London. Som udenrigsminister underskrev han Benelux-traktaten i 1944. Hans erfaring med oprettelsen af en økonomisk union ved at promovere fri bevægelighed for arbejdstagere, kapital, tjenester og varer i regionen viste sig senere at være nyttig i forbindelse med oprettelsen af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.

Gennem hele sin karriere var Bech præget af erindringerne fra første verdenskrig og den efterfølgende krise, hvor Luxembourg var i fare for at blive opslugt af sine naboer. Denne følelse af magtesløshed førte til hans engagement i en stærk internationalisme.

Han repræsenterede derfor Luxembourg i alle multilaterale forhandlinger under og efter anden verdenskrig og opfordrede sine landsmænd til at acceptere storhertugdømmets optagelse i de internationale organisationer, som blev oprettet: Benelux i 1944, FN i 1946 og NATO i 1949.

Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

Den 9. maj 1950 var Bech Luxembourgs udenrigsminister. Han var bevidst om behovet for at bringe nabolandene sammen gennem økonomiske og politiske aftaler og tog entusiastisk imod forslaget fra sin franske kollega, Robert Schuman, om at skabe et europæisk kul- og stålfællesskab. Han vidste, at dette ville give Luxembourg de nødvendige muligheder og give landet en plads og en stemme i Europa. Luxembourgs plads i Europa blev yderligere styrket, da hovedkvarteret for Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab takket være hans indsats blev placeret i Luxembourg.

Som det næste trin støttede Bech planerne om et europæisk forsvarsfællesskab. Planerne blev afvist af Frankrig i 1954, men det var ikke enden på den europæiske integration.

Messina-konferencen

Fra 1. til 3. juni 1955 ledte Joseph Bech Messina-konferencen, som senere førte til Romtraktaten, der dannede grundlaget for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab. Konferencens fokus var et memorandum udstedt af de tre Benelux-lande med Joseph Bech som repræsentant for Luxembourg. Dette memorandum kombinerede de franske og hollandske planer, som rummede nye initiativer inden for transport og energi, især atomenergi, og et fælles marked. Samtidig blev der sat fokus på behovet for en fælles myndighed med reel magt. Baseret på erfaringerne med Benelux og Kul- og Stålfællesskabet fremkom de tre udenrigsministre med en plan, der byggede videre på en ide, den hollandske minister, Beyen, havde fremlagt, som anbefalede økonomisk samarbejde som midlet til at samle Europa. "Spaak-rapporten", som var opkaldt efter den belgiske minister Spaak, der

var formand for komitéen bag rapporten, dannede grundlaget for den mellemstatslige konference, som udarbejdede traktaterne om et fælles marked og atomenergisamarbejde, der blev underskrevet i Rom den 25. marts 1957.

Efter at have besat posten som udenrigsminister siden 1929 trådte Bech tilbage i 1959. Fra 1959 til 1964 var han formand for parlamentet, indtil han forlod den politiske scene i en alder af 77 år. Han døde 11 år senere i 1975. På grund af hans rolle i foreningen af Europa anser vi ham nu for at være en af grundlæggerne af Den Europæiske Union. Hans virke var et fremragende eksempel på, hvordan et lille land som Luxembourg kan spille en afgørende rolle på den internationale scene.

Bech med et filmkamera i et afslappet øjeblik ved Messina-konferencen i 1955.